

**ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
ІМЕНІ ІВАНА БОБЕРСЬКОГО**

Кафедра інформатики, кінезіології та кіберспорту

Свістельник І. Р.

ЛЕКЦІЯ № 8-9

**Наукова інформація. Форми представлення наукових робіт.
Наукові та наукометричні бази даних**

з навчальної дисципліни

„ІНФОРМАЦІЙНА КУЛЬТУРА ТА АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ”
галузь знань 24 „Сфера обслуговування”
спеціальність 241 „Готельно-ресторанна справа”
рівень вищої освіти – бакалавр
факультет туризму

ТЕМА. Наукова інформація. Наукові бази даних. Наукометричні бази даних

План

Поняття про наукову інформацію.

Джерела наукової інформації.

Форми представлення наукових робіт

Наукові бази даних.

Поняття про наукову інформацію

Поява наукового знання сягає своїм корінням у глибоке минуле, до часів, коли було нагромаджено певний мінімум знань, які почали передаватися людьми у різних видах їхньої практичної діяльності. Першим практично зорієнтованим науковим знанням була математика, яка виникла в Стародавньому Єгипті й Месопотамії. Математичні знання цих народів не розділялись на математичні дисципліни, а були об'єднані за практичним призначенням відповідного роду діяльності.

Визначення поняття науки уперше було дано Аристотелем. Він виділив науку як особливу форму знання задля самого знання і вважав, що одержання таких знань є вищою метою людської діяльності. У період Середньовіччя в феодальній Європі виникло вчення про природу, яке служило в той час релігії. Але пізніше наукові ідеї Коперника здійснили переворот у науці. Вони завдали удару по схоластиці (відірваний від життя), і наука звільнилася від теології (богослов'я) та перейшла в самостійне ідеальне буття.

Подальший розвиток науки призвів до синтезу теоретичних і емпіричних методів дослідження, що є характерним і для науки сьогодення. Засновником нового індуктивного методу дослідження став Ф. Бекон. Наука, за Беконом, є історичним продуктом людської діяльності.

У розвитку науки неабияке значення мала інформація.

Наукова інформація – це логічна інформація, яка отримується в процесі пізнання, адекватно відображає закономірності об'єктивного світу і використовується в суспільно-історичній практиці. Основні ознаки наукової інформації:

- отримана в процесі пізнання закономірностей об'єктивної дійсності, підґрунтям якої є практика, і подається у відповідній формі;
- документовані або публічно оголошені відомості про вітчизняні та зарубіжні досягнення науки, техніки, виробництва, отримані в процесі науково-дослідної, дослідно-конструкторської, виробничої та громадської діяльності.

Основні джерела наукової інформації:

НАВЧАЛЬНІ:

Підручник – навчальне видання, яке містить систематизоване викладення навчальної дисципліни (її розділу, частини), відповідає навчальній програмі й офіційно затверджене Міністерством освіти і науки України як даний вид видання.

Навчальний посібник – це друковані, графічні, наочні та інші матеріали (книги, таблиці, карти, картини, макети, моделі, діапозитиви, кінофільми тощо), які використовують у процесі навчання з метою забезпечення кращого засвоєння учнями знань, вмінь та навичок.

Практичний посібник – це видання, призначене для практичного оволодіння знаннями та навичками під час виконання будь-якої роботи, операції, процесу.

Навчальна програма – навчальне видання, що визначає зміст, обсяг, а також порядок вивчення і викладання будь-якої навчальної дисципліни (її розділу, частини).

Курс лекцій – навчальне видання з повним викладом тем навчальної дисципліни, визначених програмою. Текст лекцій – навчальне видання, призначене для викладу матеріалу певних розділів навчальної дисципліни.

Конспект лекцій – навчальне видання, призначене для стислого викладу курсу лекцій або окремих розділів навчальної дисципліни.

Хрестоматія – навчальне видання, яке містить літературно-художні, історичні та інші твори або уривків з них, які є об'єктом вивчення навчальної дисципліни.

Методичні рекомендації (методичні вказівки) – навчальне видання, призначене для роз'яснень з певної теми, розділу або питання навчальної дисципліни, роду практичної діяльності з методикою виконання окремих завдань, певного виду робіт чи заходів.

НАУКОВІ:

Монографія – наукова праця у вигляді книги, яка містить повне або поглиблене дослідження однієї проблеми чи теми, яка належить одному чи декільком авторам.

Наукова монографія – це наукове дослідження, в якому всебічно висвітлюється обрана наукова проблема з критичним її аналізом, визначенням вагомості, формулюванням нових наукових концепцій.

Стаття – наукові відомості, невеликі за обсягом, опубліковані в науковому чи науково-популярному журналі, збірнику наукових праць, матеріалах наукових конференцій.

Реферат – короткий усний або письмовий виклад наукової праці, результатів наукового дослідження, змісту книги тощо.

Тези – короткий виклад основних положень лекції, доповіді, твору.

Тези доповідей наукової конференції – науковий неперіодичний збірник, який містить опубліковані до початку конференції наукові матеріали (статті, тези, доповіді).

Збірник наукових праць – збірник матеріалів досліджень, виконаних у наукових установах, навчальних закладах чи товариствах.

Науковий журнал – періодичне журнальне видання статей та матеріалів теоретичних досліджень, а також статей та матеріалів прикладного характеру, призначене переважно фахівцям певної галузі науки.

Наукова стаття – вид наукової публікації, який описує дослідження чи групу досліджень, пов'язаних однією темою, та виконана її науковими авторами. Наукові статті публікуються в періодичних наукових журналах або в неперіодичних збірниках наукових робіт.

НОРМАТИВНІ:

Закон – виданий у встановленому порядку загальнообов'язковий акт найвищого органу державної влади, який має вищу юридичну силу.

Наказ – акт управління, що видається керівниками міністерств, відомств, відділів і управлінь виконкомів місцевих рад народних депутатів, а також керівниками підприємств, установ та організацій.

Положення (стандарт) – нормативно-правовий акт, затверджений відповідним міністерством, який регламентує окремі види діяльності.

Інструкція – нормативний акт, що видається міністерствами, керівниками інших центральних і місцевих органів державного управління в межах їх компетенції на основі та задля виконання законів, указів, постанов і розпоряджень уряду й актів вищих органів державного управління; збірник правил, що регламентують виробничо-технічну діяльність.

ДОВІДКОВІ:

Словник – довідкове видання упорядкованого переліку мовних одиниць (слів, словосполучень, фраз, термінів, імен, знаків), доповнених відповідними довідковими даними.

Енциклопедія – довідкове видання, що містить в узагальненому вигляді основні відомості з однієї чи з усіх галузей знань і практичної діяльності, викладених у вигляді коротких статей, розташованих в алфавітному порядку.

Енциклопедичний словник – енциклопедія, статті якої викладені в стислій формі та розташовані за абеткою їхніх назв. Мовний словник – словник переліку мовних одиниць з їхніми характеристиками або перекладом іншою (іншими) мовою (мовами).

Тлумачний словник – мовний словник, що пояснює значення слів певної мови, дає граматичну, стилістичну характеристики, приклади застосування та інші відомості.

Термінологічний словник – словник термінів та визначень певної галузі знань.

Розмовник – популярний чи мовний словник загальнопобутової лексики, фразеології, що служить посібником зі спілкування.

Довідник – довідкове видання прикладного, практичного характеру, побудоване за абеткою назв статей або в систематичному порядку.

Джерела наукової інформації поділяють на первинні та вторинні. Під час пошуку інформації важливо визначити джерело походження та диференціювати тип джерела.

Первинні джерела інформації – це оригінальні основоположні праці (книга у бібліотеці, стаття в журналі, файл в мережі інтернет). Первинні джерела створюють автори – науковці, письменники, журналісти, педагоги, композитори, художники тощо. Результати своєї діяльності вони представляють у формі монографій, статей, підручників, літературних, музичних та інших творів. Первинні документи безпосередньо відбивають факти, події, явища реальної дійсності або думки автора. У первинних документах розкриваються результати наукових досліджень і розробок, нові наукові відомості, або нове осмислення відомих ідей і фактів. Більшість документів, що функціонують у суспільстві – первинні.

Вторинні джерела інформації – це інтерпретація та оцінка первинних джерел. Вони аналізують, переглядають або узагальнюють інформацію з первинних джерел. До таких джерел належать бібліографічні, реферативні, оглядово-аналітичні документи. Вторинні документи призначені для інформування про первинні документи, чим значно полегшують дослідникам орієнтування у складі певного фонду чи у змісті тієї інформації, що міститься в його виданнях. Завдяки цьому у дослідника може відпасти потреба у зверненні до деяких первинних документів, що дозволить значно зекономити час.

Технологія наукової діяльності

Наукова діяльність має творчий характер і потребує відповідної підготовки. До технології наукової діяльності відносимо *дослідницьку діяльність*, як процес, що формує майбутнього здобувача вищої освіти шляхом індивідуальної пізнавальної роботи, і який направлений на отримання нового знання, вирішення теоретичних та практичних проблем, самовиховання і самореалізацію власних дослідницьких здібностей та умінь.

Науково-дослідницька діяльність вдосконалює не лише професійний рівень, а й формує специфічні навички та звички, відповідний склад мислення та спілкування. Якщо в науці головною метою є виробництво нових знань, то в освіті метою дослідницької діяльності є у набуття здобувачем освіти навички дослідження як універсального способу опанування дійсності, розвитку здатності до дослідницького типу мислення, активізації особистісної позиції в освітньому процесі на основі отримання суб'єктивно нових знань (тобто самостійно одержуваних знань, що є новими і особистісно значущими для конкретного студента).

Метою організації науково-дослідної діяльності студента у ЗВО є надання максимальної можливості для розвитку особистості і професійних якостей, творчої індивідуальності майбутнього фахівця; розвиток творчих здібностей та активізація розумової діяльності; формування потреби безперервного самостійного поповнення знань.

Мотивами науково-дослідної діяльності студента є самостійний пошук нового матеріалу; пошук альтернативних засобів і способів розв'язання проблеми; саморозвиток; інтерес до дослідження; співпраця з викладачем чи науковим керівником, іншими студентами в ході дослідження; підготовка до майбутньої професії; відповідальність за результати творчого процесу; практичні результати пошуково-дослідної діяльності.

Упродовж навчання у закладі вищої освіти студенти виконують різні самостійні наукові роботи за змістом, характером та рівнем складності, а саме: доповіді, реферати, курсові, дипломні, магістерські.

Форми представлення наукової роботи

Оформлення результатів дослідження під час навчання студента відбувається у вигляді інтелектуального продукту. Найпоширенішою формою наукової роботи студентів є реферат. **Реферат** (від лат. *refere* – доповідати, повідомляти) – письмова доповідь або виступ з певної теми, в якому зібрана інформація з одного або декількох джерел. Це поняття також трактують у двох

розуміннях: 1) короткий виклад (усний чи письмовий) основних положень наукової праці, дослідження або змісту книги; 2) доповідь на певну тему, що містить огляд друкованих джерел.

Написання рефератів – це різновид науково-дослідної роботи студентів. Реферат можна написати як на основі інформації з різних джерел, так і за матеріалами окремої монографії чи самостійно проведеного дослідження.

Реферати поділяють на декілька категорій:

оглядові,

монографічні,

інформативні,

загальні,

спеціалізовані,

автореферати тощо.

Але незалежно від виду, принципи підготовки реферату завжди однакові. Студенти починають готувати реферати з різних дисциплін уже з першого року навчання. Вибираючи тему реферату, погоджують її з викладачем. Найчастіше студентам доводиться писати *оглядові* та *інформативні* реферати.

Виклад матеріалу в рефераті має бути стислим і зрозумілим, з використанням наукової термінології. Обсяг реферату залежить від обраної теми і переважно становить 10–15 сторінок. Реферат оформлюють відповідно до державного стандарту, прийнятого у науці. Це означає, що він повинен мати **титульний аркуш, зміст, безпосередньо текст реферату та список використаних джерел**. Реферат рецензує, оцінює і враховує викладач під час проведення підсумкового заліку чи іспиту з відповідної навчальної дисципліни. Під час оцінювання реферату викладач бере до уваги повноту висвітлення джерел та їх аналіз, інтерпретацію проведеного дослідження, власний погляд на вирішення проблеми, обґрунтування висновків. Окрім того, викладач враховує уміння студента донести зміст реферату, його основні ідеї до аудиторії слухачів, зацікавити їх проблематикою.

Доповідь – один з видів монологічного мовлення: публічне, розгорнуте, офіційне повідомлення з певного питання, засноване на залученні документальних даних. Доповіддю також вважають усний виклад самостійно опрацьованої теми за навчальними підручниками, посібниками, додатковою літературою та іншими джерелами. Доповідь переважно виголошують на семінарському занятті (науковій конференції), її готують заздалегідь. За допомогою доповіді викладач перевіряє знання студента з певної теми. Інші студенти мають можливість почути нові наукові факти.

У доповіді поєднують три якості дослідника: уміння провести наукове дослідження, уміння подати результати слухачам і кваліфіковано відповісти на питання. Під час підготовки до виступу доцільно підготувати текст доповіді,

тобто документ, що містить інформацію про предмет та об'єкт дослідження, обґрунтування актуальності та перспективи вивчення питання, основні результати, висновки та пропозиції. Працюючи над текстом доповіді варто пам'ятати, що вона призначена для усного виголошення та обговорення, тому потребує від її автора не лише володіння матеріалом, але й уміння відповідати на поставлені запитання, уміння вступити в дискусію і аргументовано та ввічливо довести слухачам правильність отриманих результатів та зроблених висновків.

Працюючи над текстом доповіді варто пам'ятати, що вона призначена для усного виголошення та обговорення, тому потребує від її автора не лише володіння матеріалом, але й уміння відповідати на поставлені питання, вступити в дискусію і аргументовано та ввічливо довести слухачам правильність отриманих результатів та зроблених висновків.

Доповідь будується за певною схемою. Слід логічно, переконливо, взаємопов'язано і коротко викласти результат. Головне – говорити про сутність, процеси, проблеми і їх вирішення.

Мета наукової доповіді – не лише інформування кого-небудь про щонебудь, а уміння пов'язати теорію з практикою, користуватися відповідними джерелами інформації, статистичними і допоміжними матеріалами, популярно і доступно висвітлити складні питання перед аудиторією, застосовуючи елементи ораторського мистецтва.

Зміст доповіді – це інформація, що відображає сутність питання або дослідження.

Важливою у доповіді є її *структура*, що містить **вступ, основну частину, висновок**. На початку доповіді обов'язково зазначають назву роботи, прізвище наукового керівника, місце, де виконувалась робота. У *вступі* пояснюють тему, вказують актуальність проблеми, її значення, формулюють мету, викладають історію вивчення питання. В *основній частині* характеризують наукову проблему, виділяють спочатку основний аспект проблеми, а потім – основні положення, які детально і послідовно аналізують. У *висновках* підсумовують найважливіші положення, вони мають бути чіткими і лаконічними.

У доповіді доцільно дотримуватися полемічного характеру, щоби викликати зацікавлення у слухачів. Для кращої візуалізації можна використовувати ілюстративний матеріал за допомогою комп'ютера (підготувати слайди). Як і текст доповіді, ілюстративний матеріал повинен бути максимально доступним. На слайдах бажано візуалізувати тему та план доповіді, що допоможе слухачам краще зорієнтуватися в матеріалі роботи. Графіки, схеми, рисунки потрібно максимально спростувати, залишаючи додаткові дані на усний коментар. Формуючи зміст доповіді, відбираючи матеріал, важливо врахувати, що текст, надрукований на трьох сторінках,

людина може прочитати за 10 хвилин. Отже, текст виступу може бути обсягом від 3 до 5 сторінок.

Мова доповідача під час виголошення доповіді має свідчити про те, що він досконало знає текст і добре підготувався до виступу. Слід пам'ятати:

1. Під час усного виступу доцільно розповідати, а не читати, уникати слів-паразитів, не заповнювати паузи звуками «е-е-е», «ну-у», за потреби – заглянути в рукопис.

2. Не варто переобтяжувати мову іншомовними словами, професійними термінами, вживати надто довгі речення – їх набагато важче зрозуміти, ніж короткі.

3. Висловлювати важливі думки не стисло, щоби вони не промайнули повз увагу слухачів.

4. Говорити не дуже швидко, робити паузи, дотримуватися правильної інтонації. Це дозволить слухачам зрозуміти і запам'ятати зміст доповіді.

5. Ретельно готувати доповідь вдома; декілька раз виголошувати її, щоби потім вільно почувати себе при великій студентській аудиторії.

Тези – це коротко сформульовані основні положення наукової доповіді, статті чи іншої наукової праці. Тези пишуть з метою узагальнення наявного матеріалу, подання змісту великого обсягу за допомогою короткого формулювання. Тези викладають на 1–2 сторінках, вони повинні формувати думку читача про наукову працю загалом та впливати на рішення щодо потреби ознайомлення з її матеріалом загалом. Вдало написані тези привертають увагу як до наукового матеріалу, так і до їх автора, тоді як невдало складений текст тез відлякує читачів навіть від цікавої наукової праці. Пишучи тези на основі власного наукового дослідження, слід добре володіти інформаційним матеріалом, вміти коротко та змістовно викласти його в письмовій формі.

Працюючи над тезами, слід дотримуватися певних загальних вимог до їх написання:

- викладати свої міркування щодо отриманих результатів, а не переписувати вже опубліковані статті;
- коротко формулювати кожне твердження, наділяти його суттєвим змістом, логічно чи емпірично обґрунтовувати;
- не намагатися розглядати у тезах вирішення проблеми, адже тези – це аналітична робота з обраної теми;
- дотримуватися наукового стилю написання академічного тексту.

Наукова стаття – це основний вид публікацій, в якому описано кінцеві чи проміжні результати проведеного дослідження, обґрунтовано способи їхнього отримання, накреслено перспективи наступних напрацювань. Стаття фіксує науковий пріоритет автора та робить матеріал дослідження надбанням фахівців. Підготовка статей посідає дуже важливе місце в науковій роботі.

Наукові статті виконують низку функцій:

дослідницьку (подають наукові результати);
презентаційну (представляють дослідника в науковому товаристві);
оцінювальну (оцінюють стан наукових досліджень з певної проблематики);

комунікативну (служують засобом спілкування дослідників).

Автори дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів кандидата та доктора наук, зобов'язані публікувати основні наукові результати дисертації у фахових виданнях, перелік яких затверджений МОН України з метою викладу основного матеріалу дисертаційного дослідження з обґрунтуванням отриманих наукових результатів та перспектив подальших напрацювань.

Підготовка публікації – процес творчий. Одні вважають за необхідне лише коротко описати хід дослідження і детально викласти кінцеві результати. У такому випадку науковець зорієнтований на вузьке коло фахівців. Інші дослідники висвітлюють свої результати етап за етапом, детально розкриваючи методи власної роботи. Пояснюючи весь дослідницький процес від творчого задуму до завершального етапу, підбиваючи підсумки, формулюючи висновки і рекомендації, науковець розкриває складність творчих пошуків. Такий підхід дає змогу краще оцінити здібності до самостійної науково-дослідницької діяльності, глибину його знань та ерудицію. Високий науковий рівень змісту статті не буде належно сприйнятий та оцінений без відповідного структурування та оформлення. Під час оформлення наукової статті варто приділяти увагу мові й стилю викладу тексту, дотримуватися правил написання формул і таблиць, представляти якісно виконані ілюстрації. Загалом підготовлена стаття має вирізнятися логічністю, ясністю, точністю наукової термінології, критичністю щодо фактичного матеріалу, доказовістю змісту тексту, завершеністю, обґрунтованістю висновків, наявністю покликань на джерела інформації.

Залежно від обсягу викладеного матеріалу та спрямованості дослідження наукові статті поділяють на *дослідницькі та оглядові*.

У *дослідницькій* статті автор розгорнуто подає результати свого наукового дослідження та репрезентує нові наукові знання.

Оглядові статті вважаються науковими за наявності в них аналізу та/або узагальнення матеріалів дослідження за певною тематикою, а також обґрунтованих висновків та рекомендацій.

Наукові статті пишуться лаконічно, чітко, зрозуміло, грамотно з точки зору подання тексту та унікальності за змістом. Слова і речення мають бути логічно побудовані, думки структуровані і завершені. Це важливі умови наукової цінності статті та відображення професійного рівня автора.

Публікація наукових статей передбачає надання перевіреної, абсолютно доведеної інформації, отриманої з декількох джерел.

Наукові бази даних

Наукові бази даних часто називають дослідницькими (**research database**) або бібліотечними (**library database**). Вони дозволяють цілеспрямовано здійснювати пошук в одній або декількох конкретних предметних галузях знань книги, статті, конференції, відео, зображення та вказують на дати, протягом яких ця інформація була опублікована.

Наукова база даних – це сайт, що надає доступ до наукових публікацій вчених. Вона складається з електронних записів, кожен з яких містить інформацію про назву статті, прізвища авторів, їх приналежність до наукової установи, назву та адресу установи, назву журналу, ISSN, номер випуску, рік видання, анотацію, список посилань, DOI та інші відповідні метадані. **Необхідно пам'ятати, що більшість із того, що містять наукові бази даних, пошукові системи мережі інтернет знайти не можуть.**

Різновиди наукових баз даних:

мультидисциплінарні – з різних галузей знань (EBSCO, GALE, JSTOR, ProQuest, Scopus, Web of Science);

спеціалізовані – з певної галузі знань (HeinOnline (право), HINARI (медицина), ABC Chemistry (хімія), BioMed Central (медицина));

реферативні – відсутність повного тексту, лише можливість отримати його за вихідними покликаннями (WorldCat (OCLC), Library, Information Science & Technology Abstracts, Teacher Reference Center);

повнотекстові – повний текст (SpringerLink, EBSCO, GALE, JSTOR, ProQuest, Project MUSE);

за передплатою – установа передплачує для своїх користувачів;

безкоштовні – відкритого доступу.

До передплатних баз даних належать: Scopus, Web of Science, Research4Life, HeinOnline, SpringerLink, EBSCO, GALE, JSTOR, ProQuest, Project MUSE, Wiley.

До баз даних відкритого доступу належать: Digital Commons Network, Directory of Open Access Journals (DOAJ), OAIster, BioMed Central Databases,

Наукометричні бази даних

Різновидом наукових баз даних є наукометричні бази даних. Наукометрична база даних – це бібліографічна і реферативна інформаційно-пошукова система, яка формує статистику, що дозволяє визначати стан і

динаміку показників активності та впливу діяльності окремих вчених та наукових організацій; показник для відстеження цитованості наукових публікацій та інструмент оцінювання ефективності роботи науковців та наукових установ.

Наукометричні бази даних містять:

- реферативну частину;
- назву роботи, авторів;
- установу, де була виконана робота;
- резюме та ключові слова;
- покликання;
- показники цитування журналу, публікації, автора.

До світових наукометричних баз даних належать:

Scopus – бібліографічна, реферативна база даних та інструмент для відстеження цитованості статей, опублікованих в наукових виданнях. База даних індексує наукові журнали, матеріали конференцій та серіальні книжкові видання. Доступ до Scopus є **платним**.

Web of Science – пошукова платформа, яка розміщує публікації в наукових журналах та патенти, створені компанією Clarivate Analytics. **Доступ платний**.

БД Scopus та Web of Science Core Collection є світовими лідерами наявної наукової інформації.

ScienceDirect – повнотекстова база даних рецензованих наукових статей журналів та електронних книг видавництва Elsevier (з доступом до колекцій 2088 електронних монографій 2019–2020 рр.). Доступ: <https://www.sciencedirect.com/>

Сторінка бази даних ScienceDirect

The screenshot shows the ScienceDirect website interface. At the top, there is a navigation bar with the ScienceDirect logo, the text "Журнали та книги", a search icon, a language selector (EN), and a "зареєструватися" button. Below the navigation bar is a search bar with the text "Теми ScienceDirect". The main content area displays a grid of research topics, each with a title and a corresponding publication count.

Тема	Кількість публікацій
Сільськогосподарські та біологічні науки	31 180
Біохімія, генетика та молекулярна біологія	27 496
Хімічне машинобудування	1 394
Хімія	19 464
Комп'ютерна наука	24 563
Науки про Землю та планети	16 567
Економіка, економетрика та фінанси	2 227
Інженерія	46 229
Харчова наука	1 018
Імунологія та мікробіологія	21 392

Теми з харчових наук

ScienceDirect забезпечує охоплення всіх сфер харчової науки, включаючи безпеку харчових продуктів, харчову мікробіологію, харчові технології, харчування та дієти, щоб допомогти вам швидше ознайомитися з новими та незнайомими концепціями у сфері, яка вас цікавить. Перегляньте список тем або завершіть пошук за ключовими словами, щоб дізнатися більше.

все | А Б С Д Е Ф Г Х я Дж К Л М Н О П Q Р С Т У В В Х Ю З | 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

A [Аналіз АВТС](#) [Прискорене дозрівання](#) [Прискорений термін зберігання](#)

[аперола](#) [Апесульфам калію](#) [Оцтовокислі бактерії](#) [Підкислення](#)

[Підкислене молоко](#) [Ацидофільне молоко](#) [Активна упаковка](#) [Аденовірус](#)

[Адекватне споживання](#) [Африканський рис](#) [Повітряний удар](#) [Аліциклобацила](#)

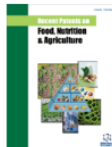
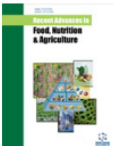

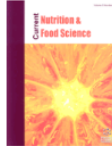
[Алітаме](#) [Алкалоїд](#) [альфаS1-казеїн](#) [альфаS2-казеїн](#) [Альфа-казеїн](#)

Bentham Science (<https://benthamscience.com/>) – база даних рецензованої наукової літератури, що забезпечує видання понад 130 наукових журналів в електронному та друкованому форматах, які містять результати досліджень переважно в галузях фармакології та медицини, технічних та суспільних наук. Значна частина журналів видавництва Bentham Science індексуються провідними бібліографічними базами даних.

Сторінка бази даних Bentham Science

The screenshot shows the homepage of Bentham Science Publishers. At the top, there is a navigation bar with the Bentham Science logo, a search bar with the placeholder text "Шукайте тут...", and links for "Логін", "zareestruvatisia", and "кошик". Below the navigation bar is a dark blue header with menu items: "додому", "Публікації", "Статті за хворобами", "Маркетингові можливості", "Для бібліотекарів", "Для авторів і редакторів", and "більше". The main content area features a large blue banner with the text "Bentham Science Publishers" and a sub-header "Bentham Science Publishers". Below this, there is a paragraph of text in Ukrainian: "Bentham Science – це науково-технічне та медичне видавництво, яке надає академічним дослідникам і промисловим професіоналам найновішу інформацію в різноманітних галузях науки й техніки. Наші рецензовані наукові журнали та книги мають постійно зростаючу читачку аудиторію мільйонів дослідників у всьому світі." At the bottom of the banner is a button that says "Дізнайтеся більше".

Предметна галузь: Наука про харчування, харчування та дієтологія

	Букви у функціональних продуктах харчування ISSN (друк): 2666-9390 ISSN (онлайн): 2666-9404		Останні патенти на їжу, харчування та сільське господарство ISSN (друк): 2212-7984 ISSN (онлайн): 1876-1429 Том 1, випуск 1, січень 2009 р. - Том 12, випуск 2, серпень 2021 р.
	Останні досягнення в галузі харчування, харчування та сільського господарства ISSN (друк): 2772-574X ISSN (онлайн): 2772-5758		Сучасні функціональні продукти харчування ISSN (друк): 2666-8629 ISSN (онлайн): 2666-8637 Том 1, випуск 1, січень 2023 р. - Том 1, випуск 1, січень 2023 р.
	Актуальні нутрицевтики ISSN (друк): 2665-9786 ISSN (онлайн): 2665-9794 Том 1, випуск 1, травень 2020 р. - Том 3, випуск 2, травень 2022 р.		Сучасне харчування та харчові науки ISSN (друк): 1573-4013 ISSN (онлайн): 2212-3881 Том 1, випуск 1, січень 2005 р. - Том 18, випуск 9, листопад 2022 р.

За форматом бази даних поділяють:

- **Bibliographic** – деталі опублікованого матеріалу
- **Full-text** – деталі + повний текст матеріалу
- **Multimedia** – різні типи медіа контенту (зображення, аудіо, відео)
- **Directory** – короткий опис
- **Numeric** – джерела даних
- **Mixed** – комбінація кількох типів

Спеціалізована установа Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури – ЮНЕСКО пропонує власну класифікацію **електронних баз даних**:

бібліографічні бази даних (*Bibliographic Databases*),
бази даних цитувань (*Citation Databases*),
повнотекстові бази даних (*Full-text Databases*),
пошукові портали е-журналів (*E-Journal Gateways*) і
онлайн-каталоги журналів (*Online Directories of Journals*)

Пошук інформації у базах даних

Деякі бази даних дозволяють здійснювати **повнотекстовий пошук**, але ця опція містить результати, коли пошуковий термін з'являється лише один раз на десятках і більше сторінок. **Пошукові поля**, такі як заголовок, анотація та ключові слова часто дають більш релевантні результати, ніж повнотекстовий пошук.

Список використаних джерел:

1. Технологія наукової роботи. Реферат [Електронний ресурс]. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/journalism/24686/>
2. Доповідь: зразок написання та правила оформлення [Електронний ресурс]. URL: <https://naurok.ua/student/blog/dopovid-zrazok-napisannya-ta-pravila-oformlennya>
3. 10 безкоштовних баз даних [Електронний ресурс]. URL: <https://library.ukma.edu.ua/novyny/557-10-bezkoshtovnykh-naukovykh-baz-danykh>
4. Наукометричні бази даних та індекси цитування [Електронний ресурс]. URL: <https://www.pdau.edu.ua/content/naukometrychni-bazy>